

**Teodor Manea  
Andrei-Viorel Iugan  
Cristian Bălan  
Nicolae-Cătălin Magdalena**

**Admitere INM.  
Admitere magistratură**

**Culegere de teste pentru proba scrisă  
de verificare a cunoștințelor juridice**

*Drept penal. Drept procesual penal*

Ediția a 2-a, revizuită și adăugită

*Editura*  
**Hamangiu**  
2021

## TESTUL 29

1. Descrieți condițiile răspunderii penale a persoanei juridice.

2. Principiul loialității administrării probelor.

3. În drept instanța a apreciat că fapta inculpatului P.N., care în data de 6 martie, pe fondul geloziei excesive, i-a abordat pe numiții G.N., S.M. și N.A. în Parcul „A.” și l-a lovit pe S.M. cu un cuțit pe care-l avea asupra sa, cauzându-i acestuia o plagă înjunghiată penetrantă în zona toracică posterioară dreaptă, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de tentativă la omor prevăzută art. 32 C. pen. raportat la art. 188 alin. (1) C. pen.

Având în vedere starea de minorat a inculpatului la data comiterii faptei și faptul că, potrivit art. 188 C. pen., infracțiunea de omor se pedepsește cu închisoarea între 10 și 20 de ani, instanța a aplicat acestuia măsura educativă privativă de libertate a internării într-un centru de detenție pe o perioadă de 7 ani.

Împotriva acestei decizii a declarat apel inculpatul P.N. și, în motivarea acestuia, a criticat hotărârea instanței sub aspectul perioadei pentru care s-a dispus măsura educativă față de acesta, arătând că a comis o faptă în formă tentată, ceea ce face ca limitele de pedeapsă să se reducă la jumătate, context în care internarea într-un centru de detenție poate fi dispusă pe un interval de la 2 la 5 ani, astfel încât internarea într-un centru de detenție pe o perioadă de 7 ani este nelegală, maximul fiind 2 ani și 5 luni, tot ca urmare a intervenției cauzei de reducere a măsurilor educative privative de libertate<sup>[1]</sup>.

Arătați ce va dispune instanța cu privire la apelul declarat de inculpat.

4. Prin rechizitoriul emis la 4.05.2019, Parchetul de pe lângă Curtea de apel București a dispus trimiterea în judecată a inculpatului A.B. (avocat), pentru săvârșirea, în concurs, a infracțiunilor de conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe (art. 336 C. pen.) și vătămare corporală din culpă [art. 196 alin. (1) C. pen.]. În fapt, s-a reținut că, la 8.06.2013, inculpatul conducea autovehiculul proprietate personală pe Bd. Dacia, dinspre Piața Romană, către Calea Moșilor, iar la intersecția cu str. Polonă a accidentat pe persoana vătămată P.V., care traversa regulamentar

---

<sup>[1]</sup> I.C.C.J., s. pen., dec. nr. 55/RC din 10 februarie 2015.

drumul, cauzându-i acesteia leziuni pentru a căror vindecare au fost necesare 70 de zile de îngrijiri medicale. De asemenea, inculpatul avea o îmbibație alcoolică de 2,4 ‰ g/l la momentul conducerii autovehiculului. Persoana vătămată P.V. s-a constituit parte civilă cu suma de 10.000 lei, reprezentând daune materiale.

În condițiile legii, judecătorul de cameră preliminară de la Curtea de apel București a dispus începerea judecării și menținerea măsurii preventive, ultima verificare având loc la 01.06.2018.

La primul termen de judecată în primă instanță (10.06.2019), după citirea actului de sesizare, inculpatul a invocat excepția necompetenței instanței, arătând că nu mai are calitatea de avocat încă din luna ianuarie 2018, când a fost exclus din barou. De asemenea, a arătat că recunoaște faptele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată, însă dorește efectuarea unei expertize medico-legale care să stabilească dacă avea discernământ la momentul săvârșirii faptelor, apreciind că în privința sa este incidentă cauza justificativă prevăzută de lege la art. 28 C. pen.

După ascultarea inculpatului, în prezența avocatului ales, și punerea în discuție, în condițiile legii, a excepției necompetenței și a cererii de judecare în procedura recunoașterii învinuirii, instanța a respins excepția, reținând autoritatea de lucru judecat a încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară a constatat competența instanței sesizate și a admis cererea de judecare în procedura recunoașterii învinuirii, apreciind că inculpatul a recunoscut ambele fapte pentru care a fost trimis în judecată. Totodată, a admis cererea de efectuare a expertizei și a acordat un termen de o lună pentru realizarea acesteia. Prin aceeași încheiere, a fost menținută și măsura preventivă.

La al doilea termen de judecată, a fost depusă expertiza medico-legală, din care a rezultat că inculpatul avea discernământul diminuat la data săvârșirii faptelor, inclusiv la momentul consumului de alcool, datorită afecțiunilor de care suferea, însă discernământul nu era abolit, inculpatul putând să-și dea seama de acțiunile sau inacțiunile sale. Pentru efectuarea expertizei, inculpatul a fost internat voluntar în cadrul unei unități spitalicești pe durata a 21 de zile.

După finalizarea cercetării judecătorești, instanța a acordat cuvântul în dezbateri, ocazie cu care inculpatul a solicitat încetarea procesului penal, având în vedere intervenția prescripției răspunderii penale (termenul general de prescripție pentru infracțiunea de vătămare corporală din culpă este de 3 ani, iar pentru infracțiunea prevăzută de art. 336 C. pen. de 5 ani). În concluziile expuse, procurorul a solicitat să se aibă în vedere că prescripția a

fost întreruptă prin actele de urmărire penală efectuate, respectiv ordonanța de începere a urmăririi penale *in rem*, din 1.06.2016 și cea de efectuare a continuării urmăririi penale față de suspect, din 30.06.2017. Totodată, procurorul a solicitat admiterea acțiunii civile formulată de P.V., în măsura dovedirii prejudiciului și obligarea inculpatului la plata cheltuielilor de spitalizare a persoanei vătămate către Spitalul [...], așa cum a fost solicitat de unitate, prin adresa depusă la cel de-al doilea termen de judecată.

Prin sentința pronunțată, instanța a dispus condamnarea inculpatului A.B. la pedeapsa de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe (art. 336 C. pen.) și încetarea procesului penal pentru infracțiunea de vătămare corporală din culpă [art. 196 alin. (1) C. pen.], având în vedere intervenția prescripției răspunderii penale. Executarea pedepsei de 1 an a fost suspendată sub supraveghere, în condițiile art. 91 și urm. C. pen. (măsurile de supraveghere și obligațiile fiind stabilite în mod legal). Pe latură civilă, instanța a lăsat nesoluționată acțiunea civilă formulată de P.V. și a obligat inculpatul la plata cheltuielilor de spitalizare. Ca măsuri complementare, instanța a revocat măsura arestării preventive.

a) Analizați legalitatea soluției pronunțate asupra excepției de necompetență.

b) Analizați legalitatea modalității de rezolvare a laturii penale și a soluției pronunțate asupra cererii de judecare în procedura recunoașterii învinuirii.

c) Analizați legalitatea modalității de rezolvare a laturii civile.

d) Analizați legalitatea sentinței sub aspectul măsurilor complementare rezolvării laturii penale și civile ce au fost dispuse sau trebuiau a fi dispuse de către instanță (raportându-vă exclusiv la informațiile furnizate în speță).

## BAREM TESTUL 29

(pag. 77)

### 1. – 1 punct

Persoana juridică răspunde penal pentru infracțiunile săvârșite în realizarea obiectului de activitate (0,10 pct.) sau în interesul (0,10 pct.) ori în numele persoanei juridice (0,10 pct.).

Instituțiile publice nu răspund penal pentru infracțiunile săvârșite în exercitarea unei activități ce nu poate face obiectul domeniului privat – 0,10 pct.

Statul și autoritățile publice nu răspund penal – 0,10 pct. Prin autorități publice se înțelege autoritățile prevăzute în mod expres în Titlul III, precum și la art. 140 și art. 142 din Constituția României, republicată – 0,10 pct.

Răspunderea penală a persoanei juridice este, în dreptul penal român, în principiu, una generală – 0,10 pct.

Persoanele juridice nu pot comite în calitate de autor unele infracțiuni ce presupun, spre exemplu, un subiect activ calificat, precum uciderea nou-născutului de către mamă, violența în familie, represiune nedreaptă etc. (0,10 pct.), dar pot răspunde ca instigator sau complice la comiterea acestora – 0,10 pct.

Răspunderea penală a persoanei juridice nu exclude răspunderea penală a persoanei fizice care a contribuit la săvârșirea aceleiași fapte – 0,10 pct.

### 2. – 2 puncte

Definiție – 0,25 pct.

– este oprit a se întrebuița violențe, amenințări ori alte mijloace de constrângere, precum și promisiuni sau îndemnuri în scopul de a se obține probe – 0,20 pct.;

– nu se poate vorbi de o încălcare a principiului loialității (în sensul obținerii declarației prin promisiuni) în cazul în care inculpatului i se aduce la cunoștință faptul că, dacă recunoaște fapta, atitudinea sa procesuală va fi avută în vedere la individualizarea pedepsei, în cazul în care inculpatul este informat despre posibilitatea încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției ori cu privire la reducerea limitelor de pedeapsă în cazul în care solicită ca judecata să aibă loc potrivit procedurii simplificate a recunoașterii învinuirii – 0,40 pct.;

– nu pot fi folosite metode sau tehnici de ascultare care afectează capacitatea persoanei de a-și aminti și de a relata în mod conștient și voluntar faptele care constituie obiectul probei; de exemplu: hipnoză, serul adevărului – 0,20 pct.;

– interdicția se aplică chiar dacă persoana ascultată își dă consimțământul la utilizarea unei asemenea metode sau tehnici de ascultare – 0,10 pct.;

– este interzis organelor judiciare penale sau altor persoane care acționează pentru acestea să provoace o persoană să săvârșească ori să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii unei probe – 0,10 pct.;

– această regulă nu se opune ca în cadrul procesului penal anumite persoane care au calitatea de investigator sub acoperire sau colaborator să fie autorizate să comită fapte similare laturii obiective a unei infracțiuni pentru dovedirea comiterii unei infracțiuni; de exemplu, X este autorizat să cumpere droguri de la o persoană cunoscută ca fiind traficant sau este autorizat să dea mită unui funcționar despre care existau date că săvârșește astfel de fapte – 0,30 pct.;

– în aceste cazuri nu se poate vorbi de existența unei provocări dacă există în cauză suspiciunea rezonabilă a săvârșirii unei infracțiuni, acțiunea investigatorului sau a colaboratorului a fost autorizată conform legii, iar aceștia nu au făcut altceva decât să ofere persoanei bănuite o ocazie obișnuită de a comite o infracțiune – 0,45 pct.

### **3. – 3,5 puncte**

Măsura educativă a internării într-un centru de detenție se dispune pe o perioadă cuprinsă între 2 și 5 ani, afară de cazul în care pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea de 20 de ani sau mai mare ori detențiunea pe viață, când internarea se ia pe o perioadă cuprinsă între 5 și 15 ani – 0,75 pct.

Prin pedeapsă prevăzută de lege se înțelege pedeapsa prevăzută în textul de lege care incriminează fapta săvârșită în forma consumată, fără luarea în considerare a cauzelor de reducere sau de majorare a pedepsei – 1 pct., astfel încât aprecierea limitelor măsurii educative nu este afectată de reținerea comiterii faptei în formă tentată – 0,75 pct.

De asemenea, în materia măsurilor educative, cauzele de atenuare sunt avute în vedere la alegerea măsurii educative și produc efecte între limitele prevăzute de lege pentru fiecare măsură educativă, drept urmare, reținerea tentativei nu produce efectele descrise în apelul inculpatului – 1 pct.

**4. – 3,5 puncte**

a) – 1 pct.

– instanța nu rămâne competentă, potrivit art. 48 alin. (1) lit. b) C. proc. pen., deoarece inculpatul A.B. a pierdut calitatea de avocat, infracțiunea nu are legătură cu atribuțiile sale de serviciu, iar pierderea calității a avut loc anterior citirii actului de sesizare a instanței – 0,50 pct.;

– constatarea de către judecătorul de cameră preliminară a competenței instanței sesizate nu împiedică partea interesată, procurorul sau persoana vătămată să invoce excepția de necompetență în fața instanței, în condițiile art. 47 C. proc. pen. – 0,50 pct.

b) – 1 pct.

– cererea de judecare în procedura recunoașterii învinuirii trebuia respinsă. Inculpatul a contestat caracterul imputabil al faptei și a solicitat administrarea altor mijloace de probă, în afara înscrisurilor, pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei. Așadar, cererea trebuia respinsă, în temeiul art. 349 alin. (2) C. proc. pen. – 0,40 pct.;

– în cazul infracțiunii de conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe (art. 336 C. pen.), răspunderea penală nu s-a prescris, întrucât termenul de prescripție a fost întrerupt la 30.06.2017, când a fost îndeplinită procedura prevăzută la art. 307 C. proc. pen. De atunci, termenul a fost întrerupt succesiv și nu s-a împlinit de două ori, pentru a interveni prescripția specială – 0,30 pct.;

– în cazul infracțiunii de vătămare corporală, termenul de prescripție a răspunderii penală era deja împlinit la 30.06.2017, când a fost comunicat primul act întreruptiv suspectului, conform Deciziei Curții Constituționale nr. 297/2018 – 0,30 pct.

c) – 0,50 pct.

– dispoziția de lăsare nesoluționată a acțiunii civile exercitată de P.V. este nelegală, conform art. 25 alin. (5) C. proc. pen. și Deciziei Curții Constituționale nr. 586/2016 (în aplicarea căreia art. 25 a fost modificat prin Legea nr. 9/2017); acțiunea civilă trebuia soluționată, în măsura dovedirii prejudiciului – 0,25 pct.;

– soluția de obligare a inculpatului la plata cheltuielilor de spitalizare este nelegală, întrucât spitalul [...] nu s-a constituit parte civilă, în condițiile art. 20 alin. (1)-(3) C. proc. pen.; astfel, acesta nu mai poate exercita acțiunea civilă în procesul penal – 0,25 pct.

d) – 1 pct.

– dispoziția de revocare a măsurii preventive este nelegală; conform art. 241 alin. (1<sup>1</sup>) lit. a) C. proc. pen., măsura arestării preventive încetează de drept la pronunțarea în primă instanță a unei hotărâri de condamnare cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere; astfel, instanța trebuia să constate încetată de drept măsura, dar nu o putea revoca, nefiind îndeplinite condițiile art. 242 alin. (1) C. proc. pen. – 0,25 pct.;

– instanța trebuia să constate că inculpatul a fost arestat preventiv, în perioada [...]; chiar dacă nu va deduce durata măsurii preventive, pentru că inculpatul nu va executa pedeapsa, constatarea trebuie realizată pentru ca ulterior instanțele să ia măsurile care se impun în cazul anulării/revocării suspendării sub supraveghere – 0,25 pct.;

– instanța trebuia să constate că inculpatul a fost internat voluntar o perioadă de 21 de zile, în vederea efectuării expertizei, perioadă care s-ar deduce din durata pedepsei, în caz de condamnare cu executare, așa cum a statuat și instanța supremă prin Decizia nr. 22/2018 dată în recurs în interesul legii – 0,50 pct.

**Notă:** punctajul se va acorda chiar dacă nu au fost indicate textele legale menționate în barem, dar s-a descris conținutul acestora.